

Bezpečnostní expert David Bohbot: ZÁPAD CÍTÍ, ŽE NAD PRŮBĚHEM VÁLKY NA UKRAJINĚ ZTRÁCÍ KONTROLU

- CZ24 News | 4. dubna 2023

„Rozmístění jaderných zbraní v Bělorusku je jasným varováním Západu, že pokud bude situace i nadále eskalovat, může skutečně dojít k překročení pomyslné poslední červené linie a Rusko na to bude připraveno,“ těmito slovy popisuje aktuální dění v souvislosti s válkou na Ukrajině bezpečnostní expert David Bohbot, který zároveň upozorňuje na nebezpečí rychle se rozvíjející spolupráce mezi Ruskem a Čínou. „Návštěva Si Ťin-pchinga byla velkým zadostiučiněním a politickou podporou pro Vladimira Putina poté, co na něho Mezinárodní soud v Haagu vystavil zatykač a zároveň tvrdou ranou pro západní koalici, která se snaží porazit ruskou armádu,“ říká v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz ředitel pražského Centra pro výzkum terorismu a místopředseda pražské Trikolory.

Vladimir Putin po konzultacích s prezidentem Alexandrem Lukašenkem oznámil, že Ruská federace rozmístí během několika příštích měsíců na území Běloruska jaderné zbraně. Myslí to vážně? Varuje, blufuje nebo vyhrožuje?

Západ v čele s USA cítí, že nad průběhem války na Ukrajině ztrácí kontrolu. A masivní dodávky zbraní a munice, výcvik ukrajinských vojáků v zahraničí i stále častěji zmiňované nucené odvody Ukrajinců, kteří utekli do okolních zemí, jako by tlačily NATO do války s Ruskem. Vladimir Putin i velení ruské armády si velmi dobře uvědomují platnost přísloví „zoufalí lidé dělají zoufalé činy“, které platí také o státech. Proto ani neblufuje, ani nevyhrožuje. Své kroky důkladně promýšlí a to, co říká, myslí smrtelně vážně. Rozmístění jaderných zbraní v Bělorusku je jasným varováním Západu, že pokud bude situace i nadále eskalovat, může skutečně dojít k překročení pomyslné poslední červené linie a Rusko na to bude připraveno. Dokonce i v případě ztráty Kaliningradu jsou rakety, odpálené z území Běloruska, schopny zasáhnout celé území Polska, podstatnou část Německa, Česko, Slovensko, Rumunsko, Bulharsko i všechny tři pobaltské státy. To by mělo velení NATO varovat, že hrozba, kterou tento krok Ruska představuje, je reálná a není radno ji podceňovat. Zejména ne na pozadí rychle se rozvíjející spolupráce mezi Ruskem a Čínou.

Když už hovoříme o Číně - jaký význam měla podle vás návštěva prezidenta ČLR Si Ťin-pchinga v Rusku?

Bezprecedentní návštěva čínského prezidenta v Ruské federaci měla podle mě mnoho zvláštností. Například délku. Tři dny je hodně času, což samozřejmě vyvolává otázky. Co bylo třeba rozhodnout, že to trvalo tak dlouho? Jaká byla témata jednání? Velmi symbolické bylo i prostředí, v němž prezident Si Ťin-pching a Vladimir Putin jednali. Seděli v úzkém kontaktu u malého jednacího stolu, ne u dlouhého stolu, u něhož prezident Putin jednal se západními vůdci. To naznačuje blízkost názorů, respekt a vzájemnou důvěru. Si Ťin-pching nenazývá Rusko agresorem, ani neoznačuje Ukrajinu za oběť útoku, brání své území. Navrhuje také ukončení války, aniž by požadoval, aby se Rusko stáhlo ze čtyř ukrajinských území.

Z těchto důvodů nelze návštěvu čínského vůdce vnímat jinak, než jako jasný a jednoznačný vzkaz Západu: Jsme na straně Ruska, na straně Vladimira Putina. Číňané jasně vnímají, že Ukrajina prohrává, a cítí se dostatečně bezpeční a silní na to, aby do konfliktu reálně vstoupili. Americké „vážné varování“ Číny před dodávkami smrtících zbraní Rusku působí za této situace spíše jako

nepříliš podařený pokus o vtip. Čínské společnosti prodávají zbraně a výstroj ruské armádě od začátku války. Důvodem, proč si to Američané začínají připouštět, je růst intenzity kontaktů a dodávek. Čína moudře popírá, že dodávky zbraní jdou proti obrazu, který sama o sobě vytváří, obrazu mocnosti, která se snaží zprostředkovat mír a zabránit eskalaci.

Návštěva Si Ťin-pchinga byla velkým zadostiučiněním a politickou podporou pro Vladimira Putina poté, co na něho Mezinárodní soud v Haagu vystavil zatykač a zároveň tvrdou ranou pro západní koalici, která se snaží porazit ruskou armádu.

USA jsou v obchodní válce s Čínou a současně prakticky v ozbrojeném konfliktu s Ruskem. Je Čína tím správným prostředníkem?

Není, ale která mocnost je v tomto konfliktu neutrální a zároveň schopná přivést obě válčící strany k jednacímu stolu? Si Ťin-pching určitě nepozve na schůzku Ukrajinu. Dělá přesně to, co dělá Západ – setkává se a mluví pouze s jednou stranou. A ukazuje jednoznačně světu, na čí straně stojí...

Vidíme výrazné změny v mocenských vztazích mezi Amerikou a Čínou?

Rozhodně. Čína je stále silnější, zatímco Amerika slábne a ztrácí jedno po druhém svá prvenství. Čína se chová tiše a zodpovědně, zatímco Amerika se chová arogantně a hlučně, vyhrožuje a vykazuje absenci předvídavosti a strategického myšlení. Výsledky této politiky se již dostavují, jen je třeba jim věnovat pozornost. Čína vytlačila Ameriku z Perského zálivu. Významnou ranou pro USA je i rozmrazení vztahů mezi Saúdskou Arábií a Íránem. Saúdská Arábie, silný a velmi bohatý spojenec, již není patronem Američanů, ale hledá další možnosti. Rozhodnutí Saúdské Arábie zlepšit vztahy s Íránem, deklarovaným nepřítelem Ameriky, je také volbou Číny. Emiráty následují Saúdskou Arábii a také se vzdalují Americe, a to vše je samozřejmě výsledkem chytrých čínských ekonomických tahů.

I Turci najednou vidí v Číně potenciálního partnera do takové míry, že Erdogan zvažuje nákup čínských zbraní místo amerických. Turecko bylo proti Číně hlavně kvůli zacházení s muslimy, například s Ugjury v provincii Sin-ťiang. V roce 2016 však Erdogan přestal Ugjury podporovat. Dnes se naopak s Čínou sbližuje, buduje s ní obchodní partnerství a Čína mu na oplátku pomáhá jak politicky, tak ekonomicky.

Jaká je dnes situace na Ukrajině? Objevují se tvrzení, že se její armáda připravuje na protiútok.

Sebevražda Ukrajiny v přímém přenosu pokračuje. Země, která byla známá jako Ukrajina, již reálně neexistuje. Stala se hřbitovem pro statisíce lidí. Bylo zabito téměř tři sta tisíc Ukrajinců a asi sto tisíc Rusů. Na obou stranách je kolem půl milionu zraněných. Byly zničeny přírodní poklady, v oblasti bojů zahynuly statisíce zvířat, prakticky tam zmizely stromy. Celá města jsou srovnána se zemí, jsou zničeny i důležité prvky infrastruktury jako mosty, železnice a silnice. A co je podstatné, byly zničeny také životy více než deseti milionů občanů, kteří se stali uprchlíky. Situace je špatná a klíčové podporovatelé Ukrajiny trvají na tom, že se bude nadále zhoršovat.

Situaci na Ukrajině dokonale symbolizuje osud města Bachmut, o který se vedou tvrdé boje. Už to vlastně není ani město. Splnilo svou úlohu a teď je čas jít dál. Ukrajinci o něj ale stále bojují. Důvodem je zoufalá ekonomická situace v USA. Banky kolabují a dluhy přibývají. Mnoho občanů a politiků proto začíná volat po zastavení pomoci Ukrajině. A právě to je zásadní důvod, proč se nevzdát Bachmutu. Prohra ukrajinské armády v bitvě o toto město by vedla k zastavení finanční pomoci Ukrajině a k rychlému konci války.

Souvislost mezi obrovskou zkázou a válkou je přímá a nezpochybnitelná, ale v tuto chvíli její američtí

„kmotři“ ani neuvažují o tom, že by to zastavili. Západ se připravuje na ukrajinský protiútok. Připravují téměř pět set obrněných vozidel a tanků. Až sto tisíc bojovníků. Útok pravděpodobně začne v Záporoží a jeho úkolem bude rozdělit území, kontrolované ruskou armádou, na dvě části. Jejich cílem je Mariupol. Pokud by Ukrajinci uspěli, dostal by se Krym na dostřel raketometů HIMARS. Ale neuspějí. Proti nim stojí připravená ruská armáda s 9000 bojeschopnými tanky a s více než třemi sty tisíci vojáky. Ukrajinci se mohou pokusit o útok jen proto, aby dosáhli dočasných územních zisků. Okamžitě poté se pokusí zahájit jednání s cílem zakonzervovat dosažený stav.

V předchozím rozhovoru jste zmínil možnost přímé podpory NATO. Mluvil jste hlavně o Polácích. Co myslíte, je to reálná situace? Sami Poláci uvádějí, že existuje možnost jejich zapojení do války. Tvrdí, že je to jejich povinnost. Jaký by byl výsledek útoku Polska na Rusko?

Evropský útok není dobrý nápad a mohl by vést k další eskalaci konfliktu. Ve skutečnosti by to bylo vyhlášení třetí světové války, což, jak se domnívám, USA nechtějí. Ani celá Evropa nemůže sama bojovat s Ruskem a prohraje. Německo, které je vedoucí zemí, je plné nechráněných chemických závodů. Na všech řekách v Německu jsou přehrady, které lze snadno vyhodit do povětří, což může zničit německou ekonomiku. Poláci by udělali strašnou chybu, kdyby zaútočili na Rusko. Rusové jsou mnohem silnější, Poláky porazí a Američané jim nepomohou. Polsko a Německo nakonec budou vypadat jako Ukrajina. Rusko zničí jejich infrastrukturu a pomalu bude přebírat další území. Zejména teď, po návštěvě prezidenta Si Ťin-pchinga v Moskvě, si Američané na Rusko netroufnou. Proto věřím a doufám, že Poláci neudělají tento osudový krok, který neodvratně povede ke zničení jejich země.

[ZDROJ](#)